

saa ikke heri nogen som helst Ros til mig. Paa samme Maade forholder det sig med den Dispensationsret, den højtærede Minister har indsat i Bekendtgørelsen. Ministeren tror, jeg vil tilegne mig Faderretten dertil, fordi det er saa stor en Opdagelse. Ikke paa nogen Maade. Det var en Tanke, der laa lige for, og netop fordi den laa lige for, var det besynderligt — ja, det var virkelig besynderligt for mig, at selv Ministeren ikke havde fundet den. Det laa saa lige for, at der ingen Grund er til at tilegne sig Faderretten til den. Men jeg vil dog sige, at selv om Tanken ikke var original, maa jeg paa det bestemteste fritage det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen for at have fundet den. Den højtærede Minister sagde i Rigsdagsudvalget til mig, da jeg rettede min Henstilling til ham, at han skulde tage den under den alvorligste Overvejelse, og dette resulterede altsaa i, at Ministeren satte Dispensationsretten ind. Dette er jeg ham taknemmelig for, men der ligger ikke nogen som helst Faderstolthed til Grund derfor.

Maa jeg saa til Slut sige, at det gjorde mig egentlig ondt, at jeg nærmest fik det Indtryk, at den højtærede Minister var blevet vred paa mig, i hvert Tilfælde søgte han efter et uelskværdigt Udtryk overfor mig, og der stod saa ikke andet til Raadighed for ham i Øjeblikket end at raabe Erasmus Montanus efter mig (*Afbrydelse*: Det er ogsaa et godt Ord!). Ja, men man plejer at sige, at hvor der er en Erasmus Montanus, er der ogsaa en Per Degn, og den højtærede Minister har oven i Købet været det i Embeds Medfør. Erasmus Montanus og Per Degn har selvfølgelig hver for sig sine Mangler, men lad os se lidt stort paa det; det er mange Aar, siden disse to Skikkelser blev skabt, og lad os dog erkende, at det var Erasmus Montanus, der repræsenterede Fremskridtet og Per Degn Bagstrævet. Og lad os ogsaa erindre, at naar Per Degn, der repræsenterede dette Bagstræv, var højt anset, saa var det kun paa Bjerget; og det kunde maaske ogsaa tænkes, at det kun er paa Venstres Bjerg og maaske knap det, at den højtærede Minister har vundet Anseelse for sit Bagstræv.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Da den af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen er tiltraadt af Forespørgeren, vil jeg lade afstemme over denne først.

Paastand af Dahlgaard paa Overgang til Dagsordenen (se ovenfor)

forkastedes med 76 Stemmer mod 56.

Paastand af Lillelund paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen

vedtoges med 78 Stemmer mod 56.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Medlemmerne vil fra Bureauet faa Underretning om Tid og Dagsorden for næste Møde.

Mødet hævet Kl. 6¹⁰.

190. Møde.

Tirsdag den 25. Juli Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Christmas Møller er fra Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter modtaget en Henvendelse om forebyggende Foranstaltninger mod Udlandets Konkurrence overfor den danske Skotøjsindustri.

Henvendelsen vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte tidligere her i Tinget anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Jeg skal have den Ære at fremsætte to smaa Lovforslag, som jeg antager ikke vil give Anledning hverken til Udvalgsbehandling eller til særlige Forhandlinger i dette høje Ting, saa at det vil kunne naas at vedtage dem endnu i indeværende Samling.

Det første er *Forslag til Lov om Stempelfrihed for Obligationer, udstedte i Anledning af det af forskellige danske Købstadkommuner i 1922 gennem Den danske Landmandsbank optagne Laan, stort 2 Mill. £.* Disse Obligationer er bestemt i det væsentlige til Indfrielse dels af Restbeløbet af et af Kommunerne gen-